

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2S/68/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8014201340
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8014201340.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a sudkýň JUDr. Ľuboslavy Mruškovičovej a JUDr. Moniky Tobiášovej v právnej veci žalobcov 1/ S. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. D. č. XX, XXX XX Z., 2/ W. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Z. D. č. XX, XXX XX Z., právne zastúpených JUDr. Lýdiou Farbakyovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Floriánova 12, 080 01 Prešov, proti žalovanému Okresnému úradu Z., odbor výstavby a bytovej politiky so sídlom E., XXX XX Z., za účasti: 1/ U. O. D., trvale bytom Z. D. u XX, XXX XX Z., právne zastúpeného JUDr. Danielou Strakovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Advokátska kancelária Prešov, Konštantinova 6, 080 01 Prešov, 2/ Z. J. D., trvale bytom Z. D. č. XX, XXX XX Z., 3/ Z. D., trvale bytom Z. D. č. XX, XXX XX Z., 4/ Y. T., trvale bytom Z. D. č. XX, XXX XX Z., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 29. septembra 2014 č. F.a základe žaloby jednohlasne takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobcovia v 1/ a 2/ rade sa podanou žalobou domáhali zrušenia rozhodnutia žalovaného uvedeného v úvodnej časti rozsudku v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Mesta Prešov zo dňa 16.06.2014 č. B/XXXXX/XXXX-Ja/XXX, ktoré žiadali zrušiť a vec vrátiť žalovanému na ďalšie konanie a priznať trovy konania.

Žalobcovia v žalobe poukazujú na rozhodnutia správnych orgánov a argumentujú tým, že vydaním týchto rozhodnutí boli ukrátení na svojich právach. V žalobe zdôraznili, že počas celého konania vyjadrovali svoj nesúhlas s dodatočným povolením stavby z dôvodu, že došlo k posunu hranice pôvodnej parcely mpč. XXXX/X v prospech parcely č. XXXX/X - teraz KN C XXXX (ktorá je vo vlastníctve U. D.). Žalobcovia uviedli, že prvostupňový správny orgán aj napriek spornej otázke vlastníckeho práva k pozemku vo veci rozhodol.

Ďalej žalobcovia citovali ustanovenie § 137 ods. 1, 2, 3 a § 140 Stavebného zákona a § 3 ods. 1, 2 Správneho poriadku a pritom argumentovali tým, že povinnosťou správnych orgánov bolo ich náležite poučiť, nakoľko nemali právneho zástupcu v správnom konaní. Podľa žalobcov nesprávne správne orgány konštatovali, že majú zabezpečený prístup a napojenie inžinierskych sietí z cestnej komunikácie č. XXXX/X cez pozemok C KN XXXX. Poukázali na vyvlastňovacie rozhodnutie z roku 1960, ktoré bolo v roku 2006 Obvodným pozemkovým úradom zrušené. Opätovne zdôraznili obsah ustanovenia § 137 Stavebného zákona a uviedli, že správne orgány ignorovali v procese správneho konania tak ustanovenie § 137 Stavebného zákona, ako aj príslušné ustanovenie Správneho poriadku (§ 3 ods. 1, 2, 3 a 4).

V závere žaloby poukazujú žalobcovia na nález Ústavného súdu SR č. III.ÚS 16/2012 z 28.03.2012, v ktorom Ústavný súd SR sa zaoberal podľa nich rovnakou vecou ako je ich a majú zato, že im

zostalo zachované vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti (pozemku), ak tento bol zabratý štátom a správny orgán mal podľa nich z toho dôvodu povinnosť prihliadať k tejto skutočnosti a zaoberať sa otázkou vlastníckeho práva k predmetnému pozemku, ak títo tvrdili, že im štát predmetný pozemok bez akéhokoľvek právneho titulu zabral.

Ak stavebný úrad mal vedomosť, že žalobcovia podali inú žalobu, než charakteru žaloby o určenie vlastníckeho práva, bolo jeho povinnosťou ich poučiť v zmysle § 3 ods. 2 Zákona o správnom konaní.

K podanej žalobe sa písomným stanoviskom zo dňa 04.02.2015 vyjadril žalovaný, ktorý s poukazom na dôvody rozhodnutia zo dňa 29.09.2014 navrhol súdu žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Krajský súd uznesením pod sp. zn. 2S/68/2014-30 zo dňa 25.02.2015 odložil vykonateľnosť rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Mesta Prešov do právoplatného skončenia tohto konania.

Zároveň uznesením pod sp. zn. 2S/68/2014 - 33 zo dňa 20.03.2015 krajský súd pribral do konania účastníkov správneho konania U.. O. D., Z.. J. D., Z. D. a Y. T. tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Na pojednávaní pred krajským súdom sa vyjadril účastník konania U.. O. D. prostredníctvom svojej právnej zástupkyne JUDr. Daniely Strakovej v tom zmysle, že sa stotožňuje s argumentáciou správnych orgánov, konkrétne žalovaného a potvrdil, že stavebný úrad, ako aj žalovaný sa zaoberali všetkými námietkami, ktoré podali žalobcovia v 1/ a 2/ rade, prerušil konanie a z rozhodnutia iných orgánov na základe ktorých pokračoval stavebný úrad v konaní vyplývajú závery pre samotné rozhodnutie. Čo sa týka ich vlastníckeho práva, tak jeho ako aj manželky k predmetnej parcele, toto vlastnícke právo preukázali a na základe tejto skutočnosti žiadali o dodatočné stavebné povolenie na stavbu garáže pre veteránov.

Ďalej argumentovala právna zástupkyňa poukazom na celý priebeh konania, ktorý predchádzal samotnému vydaniu tak rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby Mesta Prešov, ako aj následne rozhodnutia žalovaného o odvolaní žalobcov v 1/ a 2/ rade, ktoré je predmetom tohto konania. Zdôraznila, že neexistovala nikdy žiadna prístupová cesta v prospech žalobcov v 1/ a 2/ rade cez pozemky XXXX a XXXX, ktorých vlastníckymi sú O. D. a jeho manželka J. D.. Zároveň uviedla, že sa žiadnym spôsobom neposúvali hranice, ktoré boli pôvodne pri zakúpení uvedených pozemkov vytýčené. Na základe uvedených skutočností aj s poukazom na stanovisku v náleze Ústavného súdu SR navrhol účastník konania U.. O. D. prostredníctvom svojej právnej zástupkyne O.. Strakovej žalobu zamietnuť.

Na pojednávaní bola takisto ako účastníčka konania vypočutá Z.. J. D., ktorá uviedla, že sa stotožňuje s tým, čo uviedla na pojednávaní právna zástupkyňa jej manžela a takisto žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

Účastník konania Z. D. sa k predmetu konania vyjadril písomným stanoviskom zo dňa 04.05.2015, kedy sa pripojil k písomnému vyjadreniu U.. D. a jeho manželky zo dňa 04.05.2015 a navrhol žalobu zamietnuť.

Čo sa týka poslednej účastníčky konania Y. T., táto sa z neúčasti na pojednávaní písomne ospravedlnila listom zo dňa 08.06.2015 z dôvodu zdravotného stavu. Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 04.05.2015 uviedla, že pripája k písomnému vyjadreniu U.. D. a jeho manželky zo 04.05.2015 a dodala, že od roku 1986 je vlastníčkou parcely C KN XXXX, ktorá susedí s parcelou XXXX vo vlastníctve U.. D.. Tieto parcely sú oddelené oplotením, ktoré sa neposúvalo a hranica medzi nimi nebola nikdy sporná.

Z administratívneho spisu predloženého žalovaným mal súd preukázané, že prvostupňový správny orgán Stavebný úrad Mesto Prešov ako príslušný stavebný úrad podľa § 117 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku, ako aj podľa § 2 písm. e) zákona NR SR č. 416/2001 Z.z. rozhodol na základe žiadosti U.. O. D. a manželky Z.. J. D., bytom Z. D.u č. XX, XXX XX Z. zo dňa 16.09.2014 o vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby garáž pre automobily - veterány na ulici Z. D.u č. XX v Z. a vydal podľa § 88a ods. 4 Stavebného zákona dodatočné povolenie stavby „Garáž pre automobily - veterány“ na ulici Z. D. č. XX, Z. pre stavebníka U.. O. D. a manželku Z.. J. D., bytom

Z. D. č. XX, XXX XX Z., ktorá je umiestnená na pozemku parc. č. KN C XXXX a KN C XXXX k.ú. Z.. Pre umiestnenie a uskutočnenie pozemnej stavby boli stanovené podmienky pod bodom 1 až 13, ktoré sú súčasťou výrokovej časti tohto rozhodnutia. Stavba sa môže užívať iba na základe kolaudačného rozhodnutia, ktoré na podaný písomný návrh stavebníka podľa § 79 Stavebného zákona vydá tunajší stavebný úrad. Námietky účastníkov konania a námietky dotknutých orgánov, písomné námietky zo dňa 02.10.2013 a 20.02.2014 doručili stavebnému úradu S. G. a manželka W.. Stavebný úrad námietkam vyhovel čiastočne.

Výrok rozhodnutia odôvodnil stavebný úrad tým, že dňa 25.06.2013 vydalo Mesto Prešov stavebné povolenie na stavbu „Garáž pre automobily - veterány“ na základe právoplatného územného rozhodnutia č. V/13788/2012-Tu zo dňa 09.10.2012 pre stavebníkov U.. O. D. a manželku Z.. J.. Zároveň stavebný úrad poukázal na konanie, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia s dôrazom na to, že Mestu Prešov doručil S. G. a manželka W. dňa 14.08.2013 list, v ktorom informovali stavebný úrad, že stavebníci zahájili realizáciu stavby v rozpore so zastavovacím plánom. Podotýkali, že predmetná stavba zasahuje približne dva metre do pozemkov, ktoré sú podľa platných verejných listín ich vlastníctvom. Doplnili tento svoj list podaním zo dňa 15.08.2013. Na základe uvedeného podnetu vykonal stavebný úrad ohliadku na mieste samom 11.09.2013. Pri tomto výkone stavebného štátneho dohľadu stavebný úrad zistil, že na predmetnej stavbe sú zrealizované základné pásy do výšky 2 radov debniacich tvárnic, pričom tieto boli osadené v rozpore s vydaným stavebným povolením. Stavebník osadil základy na pozemku parc. č. KN C XXXX o viac ako 1 meter oproti situácii osadenia stavby a osadil ich aj na pozemku parc. č. KN C XXXX, ktorá susedí s pozemkom parc. č. KN C XXXX, ktorý je vo vlastníctve pána G. a pani G.. Stavebný úrad zastavil práce na predmetnej stavbe a konštatoval, že bude konať o dodatočnom povolení stavby na základe žiadosti stavebníkov. Na toto konanie bol pozvaný aj pán S. G., manželka, ako účastníci konania, pretože sú spoluvlastníkmi vedľajšieho pozemku KN C XXXX k.ú. Z..

Dňa 16.09.2013 doručili stavebníci U.. D. a manželka Z.. J. žiadosť o dodatočné povolenie stavby „Garáž pre automobily - veterány“ , na základe ktorej žiadosti nariadil stavebný úrad ústne pojednávanie na deň 10.10.2013. Na toto konanie doručil písomné námietky dňa 02.10.2013 S. G. a manželka. Stavebný úrad prerušil konanie o dodatočnom povolení stavby a vyhovel tak žiadosti pána G. a manželky W. a dňa 30.10.2013 vydal rozhodnutie o prerušení konania do doby právoplatného rozhodnutia Okresného súdu pod č. k. 11C/213/2013.

Ako ďalej vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia dňa 27.01.2014 bola stavebnému úradu doručená žiadosť U.. D. a manželky o pokračovaní v konaní o dodatočnom povolení spolu s upravenou projektovou dokumentáciou, ktorá nezasahuje do spornej časti pozemku. Na konanie doručil písomné námietky dňa 20.02.2014 S. G. a manželka s tým, že nesúhlasia s dodatočným povolením stavby a prístupovej cesty, nakoľko je umiestnená na spornom pozemku, ktorého určenie vlastníctva toho času je v správnom súdnom konaní a opakovane žiadali vylúčiť zamestnanca stavebného úradu U.. O. zo stavebného konania. Stavebný úrad sa zaoberal námietskou o vylúčení zamestnanca stavebného úradu. Na deň 21.02.2014 zvolal konanie o dodatočnom povolení stavby. Dňa 20.02.2014 bol stavebnému úradu doručený list S. G. a manželky, v ktorom nesúhlasia s umiestnením prístupovej cesty k stavbe garáže po spornom pozemku z dôvodu, že určenie vlastníckeho práva k tomuto pozemku je predmetom konania na okresnom súde.

Dňa 23.04.2014 bolo stavebnému úradu doručené rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č. k. XCo/XX/XXXX-XXX zo dňa 15.04.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29.04.2014, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Okresného súdu v Prešove č.k. XXC/XXX/XXXX-XX zo dňa 10.10.2013. Z uvedeného vyplýva, že na základe tohto rozhodnutia pominul dôvod na prerušenie konania stavebného úradu o dodatočnom povolení stavby „Garáže pre automobily - veterány“ na základe rozhodnutia stavebného úradu zo dňa 30.10.2013.

Zároveň prvostupňový správny orgán dôvodil tým, že dňa 13.05.2014 bol mu doručený na vedomie list S. G. a manželky adresovaný O.. Strakovej, právnej zástupkyňi U.. D., v ktorom títo uvádzajú, že žiadosť o pokračovanie o dodatočnom povolení stavby považujú za predčasnú, pretože nie je rozhodnutie Krajského súdu v Prešove nie je v tomto stavebnom konaní podstatné a pokračovanie v konaní má podstatnú prekážku, ktorou je správne konanie o oprave hranice č. X115/2009-SE, ktoré nebolo doteraz právoplatne ukončené.

Dňa 29.05.2014 vydal Okresný úrad Z. - odbor opravných prostriedkov pod č. V. rozhodnutie, ktorým potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu bývalej správy katastra Z. č. V zo dňa 02.01.2014, ktorým správa katastra zamietla návrh S. G. a jeho manželky na opravu chýb v katastrálnom operáte.

Stavebný úrad zistil, že súdne konanie, ako aj správne konanie sú právoplatne ukončené a na základe týchto pominulí dôvodov na prerušenie konania.

Na základe vyššie uvedených skutočností prvostupňový správny orgán vo veci rozhodol.

O odvolaní žalobcov v 1/ a 2/ rade voči rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím zo dňa 29.09.2014 pod č.: OU-PO-OVBP2-2014/29031/80168/ŠSS-Ka tak, že napadnuté rozhodnutie potvrdil podľa § 59 ods. 2 Zákona o správnom konaní a odvolanie žalobcov v 1/ a 2/ rade S. G. a manželky W. G. zamietol.

Výrok rozhodnutia žalovaný odôvodnil tým, že poukázal na obsah prvostupňového rozhodnutia žalovaného stavebného úradu Mesta Prešov zo dňa 16.06.2014 č.: B-14175/2013-Ja/259, ako aj na dôvody odvolania odvolateľov a poukázal na postup prvostupňového správneho orgánu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia. Odvolací orgán po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odvolaním na podklade predloženého spisového materiálu, ktorý sa týkal danej veci zistil, že stavebný úrad pri vydávaní tohto rozhodnutia postupoval správne a nedošlo z jeho strany k porušeniu stavebného zákona, ani súvisiacich predpisov.

V tejto súvislosti poukázal aj na vyjadrenie U.. W.. I., autorizovaného architekta, ktorý uviedol, že po zistených skutočnostiach na stavbe dňa 11.09.2013 navrhol stavebníkovi odsun severozápadnej steny od hranice parc. č. KN T.X na vzdialenosť X,XX m a od parcely č. KN C XXXX na vzdialenosť X,XX m tak, aby v prípade preukázania práv manželov G. vznikol dostatočný koridor pre dopravný prístup, aj požadované napojenie na inžinierske siete. Ďalej uviedol, že tento návrh prekonzultoval s pani G., avšak k dohode nedošlo.

Odvolací orgán ako už súd uviedol poukázal na celý postup správneho orgánu, ktorý predchádzal vydaniu samotného rozhodnutia. Mesto Prešov sa zaoberalo aj námietkami predpojatosti na vylúčenie zamestnanca U.. O. O., pričom rozhodnutím zo dňa 23.05.2013 nevyhovelo námietke predpojatosti a zároveň prvostupňový správny orgán poukázal na to, že Okresný úrad Prešov - odbor opravných prostriedkov pod č. Xo7/2014/MRR-01 vydal rozhodnutie, ktorým potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Správy katastra Prešov, ktorá zamietla návrh pána G. a jeho manželky na opravu chýb v katastrálnom operáte. Zároveň odvolací orgán poukázal aj na vyjadrenie Okresného úradu Prešov, pozemkového a lesného odboru zo dňa 23.06.2014, ktorý súhlasí s navrhovaným zámerom stavby na poľnohospodárskej pôde za dodržania podmienok, ktoré určil v štyroch bodoch. Stavebný úrad po posúdení všetkých doložených dokladov na základe týchto vyjadrení vydal rozhodnutie, ktoré je predmetom odvolacieho konania.

Odvolací orgán zároveň citoval príslušné ustanovenia § 88a ods. 1, 4, 7, § 66 ods. 2 písm. e) Stavebného zákona a uviedol, že v danom prípade ide o stavbu, ktorá bola umiestnená rozhodnutím č. B/13788/2012-Tu zo dňa 09.10.2012 a následne povolená rozhodnutím B/2013/7513-Ja/109 zo dňa 26.06.2013. Nakoľko stavebník osadil stavbu v rozpore s vydaným stavebným povolením, stavebný úrad na základe jeho žiadosti konal o dodatočnom povolení tejto stavby.

Podľa § 58 ods. 2 stavebného zákona, stavebník musí preukázať, že je vlastníkom pozemku alebo že má k pozemku iné právo podľa § 139 ods. 1 tohto zákona, ktoré ho oprávňuje zriadiť na ňom požadovanú stavbu. To neplatí, ak tieto skutočnosti preukázal v územnom konaní a po právoplatnosti územného rozhodnutia nedošlo k zmene.

Ako vyplýva z listinných dôkazov odvolací orgán zdôraznil, že v konaní o dodatočnom povolení stavby stavebník preukázal listom vlastníctva č. XXXX vydaným Správou katastra Prešov dňa 09.09.2013, že je vlastníkom pozemkov parc. č. XXXX a XXXX v k.ú. Z., na ktorých je umiestnená stavba „Garáž pre automobily-veterány“, na ul. Z. D. I. XX, Z..

Zároveň odvolací orgán s poukazom na ustanovenie § 40 ods. 1 Zákona o správnom konaní, ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je správny orgán takým rozhodnutím viazaný; inak si správny orgán môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

V tejto súvislosti poukázal odvolací orgán na to, že v konaní o dodatočnom povolení stavby s umiestnením stavby nesúhlasili S. G. a manželka z dôvodu, že prístupová cesta je umiestnená na spornom pozemku, ktorého určenie je v správnom a súdnom konaní a žiadali o prerušenie konania o dodatočnom povolení stavby. Na to odvolací orgán argumentoval tým, že stavebnému bolo dňa 23.04.2014 doručené uznesenie Krajského súdu Prešov č. 6Co/64/2014-112 zo dňa 15.04.2014, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Okresného súdu Prešov č. k. 11C/213/2013-61 zo dňa 10.10.2013, ktorým bol zamietnutý návrh S. G. a jeho manželky na nariadenie predbežného opatrenia. Zároveň stavebný úrad pokračoval v konaní o dodatočnom povolení stavby až po vydaní rozhodnutia Okresného úradu Prešov, katastrálny odbor č. X/115/2009/SE zo dňa 02.01.2014, ktoré bolo potvrdené rozhodnutie Okresného úradu Prešov, odbor opravných prostriedkov č. Xo7/2014-MRR -01 zo dňa 29.05.2014 a taktiež až po rozhodnutí

Okresného súdu Prešov a v súvislosti s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove v súdnom konaní pod sp. zn. 6Co/64/2014 zo dňa 15.04.2014. Odvolací orgán konštatoval, že keďže pominuli dôvody prerušenia pokračoval Stavebný úrad Mesto Prešov v konaní o dodatočnom povolení stavby na základe vyššie uvedených rozhodnutí tak Krajského súdu v Prešove, ako aj Okresného úradu odbor opravných prostriedkov. Zároveň odvolací orgán poukázal na obsah citácie ustanovenia § 70 ods. 1, 2 Katastrálneho zákona a zdôraznil, že z predložených rozhodnutí tak Okresného úradu Prešov, katastrálneho odboru, ako aj Okresného úradu Prešov, odboru opravných prostriedkov je nepochybné, že k zmene resp. v oprave údajov v katastri nehnuteľnosti nedošlo a vlastníckmi pozemkov, na ktorých sa stavba dodatočne povolila sú stavebníci, o čom svedčí list vlastníctva č. XXXX vydaný Správou katastra Prešov dňa 09.09.2013, ktorý je bez farchy, tzn. že vlastníč nehnuteľnosti U.. O. D. a Z.. J. D. nie sú ničím obmedzený v nakladaní s touto nehnuteľnosťou.

K námietke, že odvolatelia prišli o svoj pozemok v roku 1960 a v súčasnosti sa snažia získať tento pozemok späť a využiť ako prístupovú cestu k parcele KN C XXXX aj na pripojenie k inžinierskym sieťam. Okresný úrad Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky ako odvolací orgán zistil ohliadkou na mieste, že prístup k miestnej komunikácie parc. č. KN C XXXX/X v k.ú. Z. k rodinnému domu parc. č. KN C XXXX k.ú. Z. majú odvolatelia zabezpečený po pozemkoch parc. č. KN C XXXX a KN C XXXX, ktoré sú v ich vlastníctve a rovnako sa po týchto pozemkoch môžu pripojiť na inžinierske siete. Odvolací orgán uviedol, že od roku 1960 si odvolatelia mali možnosť vysporiadať pozemok cestou súdu.

K námietke, že na stavebný úrad odvolatelia doložili rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu z 24.11.2008 č. OPU2008/2262-35/Fe a z toho dôvodu žiadajú o prerušenie konania vo veci ohľadom konania vo veci reštitučného nároku podľa zákona č. 229/1991 odvolací orgán uviedol, že v danom prípade boli vydané rozhodnutia Okresného úradu Prešov katastrálny odbor o oprave chyby a to z 02.01.2014 Okresným úradom Prešov, katastrálny odbor a Okresným úradom Prešov, odbor opravných prostriedkov z 29.05.2014, z ktorých rozhodnutí vyplýva, že vlastníctvo pozemkov parc. č. XXXX a XXXX k.ú. Z. zostáva nezmenené a ich vlastníci sú U.. O. D. a manželka Z.. J. D., čo považuje odvolací orgán podľa § 70 ods. 2 katastrálneho zákona za údaj hodnoverný a záväzný.

Odvolací orgán nezistil, že konanie o dodatočnom povolení bolo sprevádzané diskrimináciou účastníkov konania S. G. a manželky W., ani porušovanie jednotlivých článkov Ústavy SR tak, ako to uviedli odvolatelia vo svojom odvolaní a preto rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Mesta Prešov ako správne a zákonné potvrdil.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalobcovia sa domáhajú právoplatného rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Mesta Prešov, ako aj postupu, ktorý ich vydaniu predchádzal podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve preskúmvajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 2, 3 O.s.p.).

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia O.s.p., pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Z obsahu administratívneho spisu mal súd preukázané, že stavebníci U. D. a jeho manželka Z.. J. D. podali dňa 16.09.2014 žiadosť o vydanie rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby: „Garáž pre

automobily - veterány“ na ulici Z.. a predložili k tomu príslušné písomné listinné dôkazy, medzi ktorými bol aj list vlastníctva č. XXXX, na základe ktorého preukázali stavebníci, že parc. č. KN C XXXX a KN C XXXX k.ú. Z., na ktorých sa má realizovať predmetná stavba sú v ich vlastníctve.

Podľa § 88a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (Stavebného zákona), ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Podľa § 88a ods. 2 citovaného zákona, ak vlastníka stavby požadované doklady nepredloží v určenej lehote alebo ak sa na ich podklade preukáže rozpor stavby s verejným záujmom, stavebný úrad nariadi odstránenie stavby.

Podľa § 88a ods. 3 citovaného zákona, ak vlastníka stavby, pri ktorej sa preukáže, že jej dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami, v priebehu konania nepreukáže, že je vlastníkom pozemku zastavaného nepovolenou stavbou alebo jeho časti, alebo že má k tomuto pozemku iné právo (§ 58 ods. 2) a vlastníka zastavaného pozemku alebo jeho časti s dodatočným povolením nesúhlasí, stavebný úrad odkáže vlastníka pozemku na súd a konanie preruší (§ 137). Konanie o stavbe zostane prerušené až do právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci.

Podľa § 88a ods. 4 citovaného zákona, v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

Podľa § 88a ods. 7 citovaného zákona, na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66.

Podľa § 66 ods. 2 písm. e) citovaného zákona, záväznými podmienkami uskutočňovania stavby sa zabezpečí, prípadne určí plnenie požiadaviek uplatnených v záväzných stanoviskách podľa § 140b dotknutými orgánmi, ak nie sú určené správnymi rozhodnutiami, prípadne požiadavky vlastníkov sietí a zariadení verejného dopravného technického vybavenia na napojenie na tieto siete a podľa § 66 ods. 3 písm. d) Stavebného zákona, v záväzných podmienkach uskutočňovania stavby sa podľa potreby ďalej určia podrobnejšie požiadavky na uskutočnenie stavby predovšetkým z hľadiska komplexnosti a plynulosti, napojení na siete a zariadenia technického vybavenia, pozemné komunikácie, odvádzanie povrchových vôd, úpravy okolia stavby a podmienok ochrany zelene, prípadne jej premiestnenia.

Podľa § 58 ods. 2 stavebného zákona, stavebník musí preukázať, že je vlastníkom pozemku alebo že má k pozemku iné právo podľa § 139 ods. 1 tohto zákona, ktoré ho oprávňuje zriadiť na ňom požadovanú stavbu. To neplatí, ak tieto skutočnosti preukázal v územnom konaní a po právoplatnosti územného rozhodnutia nedošlo k zmene.

Ako vyplýva z tohto ustanovenia a súd na túto skutočnosť poukázal už vyššie, stavebníci U.. O. D. a manželka Z.. J. D. preukázali predložením listu vlastníctva č. XXXX vydaným Správou katastra Prešov dňa 09.09.2013, že sú vlastníkom pozemkov parc. č. C KN XXXX a C KN XXXX k.ú. Z., na ktorých má byť umiestnená stavba „M. pre automobily - veterány“ na ulici Z. D. č. XX, Prešov.

S poukazom na obsah u ustanovenia § 40 ods. 1 Správneho poriadku, na ktoré ustanovenie poukázali aj správne orgány, súd je takisto toho názoru, že ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je správny orgán takým rozhodnutím viazaný; inak si správny orgán môže o takej otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet ha začatie konania.

V tejto súvislosti mal súd z obsahu administratívneho spisu, ako aj jednotlivých vyjadrení tak žalobcov v 1/ a 2/ rade, ako aj účastníkov konania, ktorí boli pribratí do súdneho konania ako účastníci správneho konania vyplýva, že Stavebný úrad Mesto Prešov prerušilo konanie o dodatočnom povolení stavby za účelom vyriešenia jednak námietky predpojatosti podanej voči zamestnancovi Mestského úradu U. O.,

ako aj za účelom vyriešenia otázok predbežného charakteru, ktorými boli námietka žalobcov ohľadom prebiehajúceho konania v občianskoprávnej veci 11C/213/2013 na Okresnom súde v Prešove, ako aj konanie o oprave chyby v katastrálnom operáte vedeného pod sp. zn. X115/2009/Se na Okresnom úrade, katastrálny odbor Prešov. Stavebný úrad pred vydaním svojho rozhodnutia zo dňa 16.06.2014 mal k dispozícii Uznesenie Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/64/2014-112 zo dňa 15.04.2014, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Okresného súdu v Prešove č.k. 11C/213/2013-61 zo dňa 10.10.2013 o zamietnutí návrhu žalobcov v 1/ a 2/ rade na vydanie predbežného opatrenia a zároveň mal k dispozícii aj rozhodnutie Okresného úradu Prešov - Odbor opravných prostriedkov č. Xo 7/2014/MRR-01 zo dňa 29.05.2014, ktorým potvrdil rozhodnutie Správy katastra Prešov zo dňa 02.01.2014 č. X 115/2009/Se, ktorá zamietla návrh žalobcov v 1/ a 2/ rade o oprave chýb v katastrálnom operáte. Zároveň Mesto Prešov dňa 23.05.2013 pod č. B/14175/2003-Ja/259 vydalo rozhodnutie, ktorým nevyhovelo námietke predpojatosti na vylúčenie zamestnanca mesta U.. O. O. z prejednávania vo veci konania o dodatočnom povolení stavby v predmetnej veci.

Z uvedených skutočností mal súd jednoznačne preukázané, že dôvody prerušenia konania Mesta Prešov v konaní o dodatočnom povolení stavby „Garáž pre automobily - veterány“ pominuli a teda Mesto Prešov na základe listinných dôkazov, ktoré boli predložené stavebníkmi mohol následne rozhodnúť, čo aj v konečnom dôsledku stavebný úrad vykonal a to vydaním rozhodnutia zo dňa 16.06.2014 pod č. B/14175/2013/Ja/259, kedy ako príslušný stavebný orgán rozhodol o dodatočnom povolení stavby „Garáž pre automobily - veterány“ na ulici Z.u č. XX, Z. podľa § 88a ods. 4 Stavebného zákona v prospech stavebníkov U.. O. D. a jeho manželky J..

Ako vyplýva z ustanovenia § 117 Stavebného zákona, Mesto Prešov tak rozhodovalo ako stavebný úrad, ktorým je podľa tohto ustanovenia Obec. Pôsobnosť stavebného úradu je preneseným výkonom štátnej správy.

Ako ďalej vyplýva z ustanovenia § 140 Stavebného zákona, ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Vzhľadom na citované ustanovenie § 140 Stavebného zákona, ktorý nemá osobitné ustanovenia vo vzťahu k odôvodneniu rozhodnutia je nevyhnutné aplikovať v konaní ustanovenie § 47 ods. 3 Zákona o správnom konaní, ktorý upravuje, že v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa názoru súdu z obsahu rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového stavebného orgánu a z obsahu administratívneho spisu nepochybne vyplýva, že obidve rozhodnutia boli vydané v súlade so Stavebným zákonom, ako aj Správnym poriadkom, na základe dostatočne zisteného skutkového stavu, pričom v rozhodnutiach boli uvedené konkrétne dôvody, na základe ktorých bolo rozhodnuté o dodatočnom povolení stavby „Garáž pre automobily - veterány“ na ulici Z.u č. XX, k.ú. Z. podľa § 88a ods. 4 Stavebného zákona.

Prvostupňový správny orgán sa v plnom rozsahu riadil v konaní o dodatočnom povolení stavby okrem ustanovenia § 88a Stavebného zákona aj ustanoveniami § 58 až 66 Stavebného zákona, podľa ktorých postupoval a výsledkom konania bolo rozhodnutie o dodatočnom povolení predmetnej stavby.

Súd ďalej vyslovil názor, že z hľadiska riešenia predbežnej otázky v stavebnom konaní, ktorá bola dôvodom prerušenia stavebného konania takisto postupoval stavebný orgán v súlade s príslušnými ustanoveniami Správneho poriadku.

Čo sa týka námietok v odvolaní žalobcov na tieto žalovaný reagoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a podľa názoru súdu sa so všetkými námietkami podávanými žalobcami v 1/ a 2/ rade v odvolaní vysporiadal. Zároveň v priebehu samotného konania o dodatočnom povolení stavby sa dôsledne vysporiadal prvostupňový správny orgán, všetkými námietkami žalobcov v 1/ a 2/ rade podaných počas konania.

Ohľadom postupu žalobcov v 1/ a 2/ rade súd konštatuje, že títo sa riešením spornej otázky vlastníckeho práva, ktoré im podľa ich subjektívneho názoru k parcele C KN XXXX a C KN XXXX k.ú. Z. patrí, domáhali bezvýsledne v konaniach pred súdom, ako aj pred správnym orgánom na úseku katastra. Ako vyplýva z obsahu listinných dôkazov Okresný súd Prešov v civilnom konaní 11C/213/2013, ako aj následne Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí 6Co/64/2014 zo dňa 15.04.2014 a správny orgán odbor katastra svojim rozhodnutím z 02.01.2014 pod č. X115/2009/SE, ktoré rozhodnutie potvrdil Okresný úrad Prešov, odbor opravných prostriedkov č. Xo7/2014/MRR - 01 z 29.05.2014 o nároku žalobcov rozhodovali. Neobstoja ani námietky žalobcov v 1/ a 2/ rade, že určenia vlastníckeho práva sa aj v tomto období domáhajú podaním určovacej žaloby na príslušný okresný súd, pretože ako už súd vyššie uviedol, správne orgány konštatovali, že s poukazom na ustanovenie § 70 ods. 2 Katastrálneho zákona jednoznačne vlastnícke právo preukázali stavebníci U.. O. D. a jeho manželka Z.. J. D. LV č. XXXX k.ú. Z. a toto vlastnícke právo nebolo žiadnym hodnoverným listinným dôkazom spochybnené.

Snaha žalobcov v 1/ a 2/ rade domôcť sa priznania vlastníckeho práva k sporným pozemkom KN C XXXX a KN C XXXX k.ú. Z. doposiaľ nebola preukázaná ako postup správny. Pokiaľ sa žalobcovia v 1/ a 2/ rade domáhajú určenia vlastníckeho práva žalobou na súde, až rozhodnutím príslušného súdu bude v konečnom dôsledku preukázané, či nárok na vlastníctvo k uvedeným sporným pozemkom C KN XXXX a C KN XXXX žalobcovia v 1/ a 2/ rade reálne v skutočnosti majú, avšak dovtedy platí stav, ktorý bol v tomto stavebnom konaní právne preukázaný.

Táto skutočnosť však momentálne na stavebné konanie o dodatočnom povolení stavby „Garáž pre automobily - veterány“, k.ú. Z., Z. D. č. XX nemá žiadny vplyv.

Čo sa týka žalobných námietok žalobcov v 1/ a 2/ rade dospel súd k jednoznačnému záveru, že s námietkami, ktoré uvádzajú žalobcovia v žalobe sa stavebné orgány v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu rozhodnutia Okresného úradu Prešov, odbor výstavby a bytovej politiky zo dňa 29.09.2014 č. OU-PO-OVBP2/2014/29031/80168/ŠSS-Ka vysporiadali.

Aj súd je toho názoru, že správne orgány na úseku katastra, ako to bolo v konaní, v ktorom vydal Okresný úrad, odbor opravných prostriedkov č. Xo7/2014/MRR-01 dňa 29.05.2014 rozhodnutie, ktorým zamietol odvolanie žalobcov a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu nie je zákonom zverená právomoc rozhodovať o súkromnoprávných vzťahoch, do ktorej oblasti patrí aj určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam pozemkom C KN XXXX a XXXX, ktorého určenia vlastníckeho práva sa domáhajú žalobcovia v 1/ a 2/ rade. Správny orgán v žiadnom prípade nemohol vyhovieť predmetnému návrhu žalobcov na opravu chyby pre nedostatok právomoci, pretože inak by zasiahol do nerušeného a dobromyseľného nadobudnutého vlastníckeho práva stavebníkov konania U.. O. D. a jeho manželky Z.. J. D.. V konaní o oprave chyby v katastrálnom operáte môže iba správny orgán zosúladiť stav evidovaný v katastri s listinnými dôkazmi predloženými na zápis, ktoré definujú platný právny stav. Preto sa aj súd stotožňuje s názorom stavebného úradu a následne odvolacieho orgánu, ktorý jednoznačne konštatoval, že samotné rozhodnutie a samotné konanie o oprave chyby nemôže byť dôvodom na prerušenie stavebného konania o dodatočnom povolení stavby, ktorá je predmetom dodatočného povolenia garáže pre automobily - veterány. Súd sa jednoznačne stotožnil s názorom stavebných orgánov, že správne orgány v tomto prípade sú povinné rešpektovať listiny, ktoré už sú zapísané v KN, následne právne zmeny, dobromyseľnosť nadobúdateľov, ako aj princíp právnej istoty. Tak tomu bolo aj v predmetnom stavebnom konaní, kedy stavebný orgán tak prvého stupňa, ako aj žalovaný museli jednoznačne akceptovať už zapísané vzťahy na základe listu vlastníctva č. XXXX k.ú. Z. v prospech stavebníkov U.. O. D. a jeho manželky J..

Čo sa týka námietky žalobcov ohľadom prerušenia stavebného konania v predmetnej veci, aj súd je toho názoru, že ani otázkou zápisu vlastníckeho práva, ani opravy chyby v katastrálnom operáte, avšak ani reštitučným nárokom, ktorý ako uvádzajú žalobcovia v žalobe nie je momentálne stavebný úrad, ani žalovaný v predmetnej veci obmedzený, pretože stavebníci, ako už súd vyššie zdôraznil, jednoznačne preukázali vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam KN C XXXX a XXXX k.ú. Z.. Predbežná otázka, ktorá bola riešená v rámci stavebného konania o dodatočnom povolení stavby garáže podľa názoru súdu bola zo strany stavebných orgánov posúdená a v tomto smere dôvod na prerušenie samotného konania na základe namietaných skutočností ohľadom opravy chyby v katastrálnom operáte nebolo účelné zo strany stavebných orgánov a preto s poukazom na predložené rozhodnutie Okresného úradu,

odbor opravných prostriedkov Prešov z 29.05.2014, na ktoré súd vyššie poukázal bola táto predbežná otázka vyriešená. Námietku podávanú žalobcami v tomto rozsahu preto aj súd považuje za bezdôvodnú a neopodstatnenú.

Ďalšia námietka ohľadom podania určovacej žaloby na príslušný okresný súd s poukazom na skutočnosti, ktoré doposiaľ zo strany žalobcov v 1/ a 2/ rade boli realizované je súd toho názoru, že vlastnícke právo stavebníkov U.. D. a jeho manželky k parc. KN C XXXX a XXXX k.ú. Z. doposiaľ nebolo spochybnené zo strany žalobcov v 1/ a 2/ rade, aj keď žalobcovia podali žalobu o vydanie predbežného opatrenia, táto bola príslušným okresným súdom pod sp. zn. 11C/213/2013 zamietnutá, čo vlastne potvrdil aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí 6Co/64/2014 z 15.04.2014.

Podľa názoru súdu preto s predbežnými otázkami, ktorých riešenie bolo povinnosťou stavebných úradov v rámci prerušenia predmetného konania sa stavebné orgány jednoznačne vysporiadali, pričom postupovali v zmysle príslušného ustanovenia § 137 Stavebného zákona, na ktoré ustanovenie poukazujú žalobcovia v žalobe. Súd je totožného názoru ako správne orgány, že v súlade s ustanovením § 137 ods. 1 Stavebného zákona, ako aj v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 Správneho poriadku postupovali stavebné úrady, pričom v stavebnom konaní nemohli žiadnym spôsobom rozporovať, prípadne neuznať vlastnícke právo, ktoré stavebníci preukázali listom vlastníctva XXXX k.ú. Z. k sporným pozemkom KN C XXXX a XXXX v k.ú. Z.. Preto je súd toho názoru, že v danom konaní postupovali dané úrady v zmysle ustanovenia § 88a ods. 3 Stavebného zákona, v rámci ktorého ukladá stavebnému úradu v stavebnom konaní o dodatočnom povolení stavby postupovať podľa § 137 a konanie prerušiť a odkázať vlastníka pozemku zastavaného nepovolenou stavbou na súd v prípade, ak vlastníka stavby v priebehu konania nepreukáže, že je vlastníkom pozemku alebo jeho časti, alebo že má k tomuto pozemku iné právo, čo je vlastne v súlade s ustanovením § 58 ods. 2 Stavebného zákona, na ktorý poukázali stavebné úrady a v rámci ktorého stavebníci U.. O. D. a jeho manželka Z.. J. preukázali svoj vlastnícky vzťah k pozemkom C KN XXXX a XXXX, na ktorých má byť zrealizovaná dodatočné povolenie stavby „Garáž pre automobily - veterány“.

Podľa názoru súdu v žiadnom prípade nebol porušený ani článok 20 ods. 1 Ústavy SR, teda nebolo preukázané porušenie vlastníckeho práva vlastníkov. Súd zdôrazňuje, že toto vlastnícke právo má rovnaký zákonný obsah a ochranu pre všetkých vlastníkov, nielen pre určitých, ako zdôrazňujú žalobcovia v 1/ a 2/ rade, keď svoje domnelé vlastnícke právo povyšujú nad vlastnícke právo stavebníkov, ktoré bolo preukázané LV č. XXXX . a vlastnícke právo stavebníkov nebolo žiadnym spôsobom v tomto konaní spochybnené.

Pokiaľ žalobcovia v žalobe namietajú tú skutočnosť, že nebudú mať prístupovú cestu cez sporný pozemok, súd je toho názoru, že podľa listinných dôkazov, ktoré boli v konaní predložené, ako aj podľa vyjadrenia žalobkyne v 2/ rade a jej právnej zástupkyne na pojednávaní jednoznačne vyplýva, že právo prechodu, resp. prístupovú cestu po parcele XXXX, resp. XXXX k.ú. Z. nikdy žalobcovia v 1/ a 2/ rade nemali. Túto skutočnosť potvrdila žalobkyňa v 2/ rade na pojednávaní pred súdom. Prístupovú cestu práve opačne na základe zistení stavebného úradu na mieste samom a to prvostupňového, ako aj žalovaného bolo preukázané, že majú žalobcovia v 1/ a 2/ rade a využívajú prístup k svojmu pozemku a rodinnému domu parc. C KN XXXX z príslušnej miestnej komunikácie, ako aj cez parcelu XXXX k.ú. Z..

Senát krajského súdu vychádzal pri svojom závere jednoznačne z obsahu administratívneho spisu predloženého žalovaným, ako aj z rozhodnutí správnych orgánov a vyjadrení žalobcov v 1/ a 2/ rade, účastníkov konania, ako aj ich právnych zástupcov. Z uvedených skutočností mal súd jednoznačne preukázané, že postup správnych orgánov v danom konaní bol v súlade s príslušnými ustanoveniami stavebného zákona, na ktoré vyššie poukázal. Na základe správne zisteného skutkového stavu veci a správneho postupu správnych orgánov po zistení potrebných skutočností, súd dospel k záveru, že rozhodnutie - dodatočné povolenie stavby - „Garáže pre automobily - veterány“ na ulici Z. č. XX podľa § 88a ods. 4 Stavebného zákona bolo vydané správne a v súlade s týmito ustanoveniami Stavebného zákona, na ktoré súd poukázal.

V stavebnom konaní sa dokonca stavebné orgány zaoberali aj skutočnosťami obsiahnutými v § 47 Stavebného zákona, v zmysle ktorého ak sa konanie dotýka záujmov chránených predpisov o ochrane zdravia a ochrane zdravých životných podmienok je potrebné, aby stavebný úrad postupoval v konaní tak, aby boli tieto zabezpečené musí súd v tomto ohľade zdôrazniť, že stavebné úrady sa v tejto súvislosti

jednoznačne postupovali aj v súlade s ustanovením § 6 ods. 1 a 4 Vyhlášky č. 532/2002 Z.z., v zmysle ktorých ustanovení je potrebné zdôrazniť, že ak by pri realizácii stavby a to či už jednoduchej alebo inej boli dodržané uvedené podmienky v týchto ustanoveniach súd zdôrazňuje, že boli naplnené aj tieto ustanovenia vyhlášky, pretože odstup od parcely, na ktorej žalobcovia v 1/ a 2/ rade nemajú postavenú žiadnu nehnuteľnosť je odstup X,XX m resp. X,XX m z druhej strany od parc. XXXX a od parc. KN C XXXX je vzdialenosť X,XX m.

Na základe uvedených dôvodov preto senát krajského súdu rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a žalobu žalobcov v 1/ a 2/ rade zamietol s poukazom na príslušné ustanovenie § 250j ods. 1 O.s.p, pričom preskúmal napadnuté rozhodnutia stavebných orgánov v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe a jednohlasne dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Krajský súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p., nakoľko žalobcovia v 1/ a 2/ nemali v konaní úspech, žalovaný a ostatní účastníci konania aj pri úspechu v konaní zo zákona nemajú nárok na náhradu trov konania, preto rozhodol tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal.

Senát krajského súdu sa na rozhodnutí uzniesol jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Prešove a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, a čoho sa odvolateľ domáha, teda ako navrhuje, aby vo veci rozhodol odvolací súd.